

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206020
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613206020.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpený advokátom JUDr. Petrom Škerlíkom, AK Dolný Kubín, 026 01, so sídlom J. Ťatliaka 2051/8, proti žalovanej: K. J., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX D. XX, zastúpená advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, AK Stropkov, 091 01, Námestie SNP 7, o návrhu žalovanej na obnovu konania vo veci Okresného súdu Svidník 2Ro/99/2011, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 2C/361/2013- 44 z 12.2.2014 zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Škerlíka trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 53,47 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením zamietol návrh žalovanej na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Svidník č. k. 2Ro/99/2011-42 zo dňa 25.5.2011, zamietol návrh žalovanej na obnovu konania a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 296,17 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Škerlíka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalovaná podala s odkazom na ust. § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p. návrh na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Ro/99/2011, ktoré bolo začaté na návrh spoločnosti Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, Bratislava, a ktoré bolo ukončené vydaním platobného rozkazu č. k. 2Ro/99/2011-42 dňa 25.5.2011. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 2Ro/99/2011 žalobca návrhom podaným dňa 28.3.2011 žiadal o vydanie platobného rozkazu na sumu 549,69 eur s úrokom z omeškania za oneskorenú úhradu vo výške 2 % z fakturovanej čiastky ročne od 28.1.2010 do zaplatenia. Nárok uplatnil voči žalovanej na základe zmluvy o pripojení č. 2951716 s Dodatkom k zmluve č. 2951716, pričom poukázal na to, že využívaním služieb verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete žalovanou vznikla mu celková pohľadávka v sume 549,62 eur ako nezaplatené poplatky za hovorné, mesačné poplatky a nároku na zmluvnú pokutu v zmysle dodatku. Dňa 25.5.2011 súd vydal platobný rozkaz pod č. k. 2Ro/99/2011-42, žalovaná ho prevzala dňa 8.6.2011, odpor voči nemu nepodala. Platobný rozkaz sa preto stal právoplatným dňa 24.6.2011.

Po citácii ust. § 228 ods. 1 písm. a),e), ods.2, § 230 ods.1,2 O.s.p. prvostupňový súd konštatoval, že pri posudzovaní návrhu na obnovu konania je potrebné vychádzať zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, čo je zárukou princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky,

medzi ktoré patrí aj obnova konania z taxatívne vymedzených dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p. Návrhom na obnovu konania sa preto nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 98/11 zo dňa 11.8.2011). Tento uhol pohľadu je pre posúdenie návrhu na obnovu konania smerodajný. Žalovaná návrh na obnovu konania odôvodnila ustanovením § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Za dôvod pre obnovu konania pritom považovala súdne rozhodnutia v iných sporoch, ktoré zmluvnú pokutu ako v jej prípade súdy vyhodnotili ako neplatnú. Zákonodarca však rozhodne takéto rozhodnutia či skutočnosti nepovažuje za dôvod pre obnovu konania. Záver, že neskôr prijaté rozhodnutie v inej právnej veci, samo o sebe nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania, bol už v minulosti prijatý v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 8.9.1982 uverejnenom pod R 2/1983 a súdna prax aj v súčasnosti z neho vychádza (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 29Cdo 269/08 zo dňa 31.1.2008, 32Cdo 540/11 zo dňa 27.10.2011, 20Cdo 328/98 zo dňa 28.1.2009). Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu ČR, ktorý zreteľne deklaroval, že zmena právneho názoru nemôže byť podkladom pre obnovu konania vo veci právoplatne skončenej (napr. uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 111/98 zo dňa 7.5.1998, IV. ÚS 410/00 zo dňa 2.10.2000). Z týchto rozhodnutí vyplýva aj to, že relevantnými rozhodnutiami v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. zákonodarca mienil tie, ak súd v pôvodnom konaní vyriešil predbežnú otázku odchyľne než o nej rozhodol príslušný orgán alebo išlo o prípad ak súd bol viazaný podľa § 135 ods. 1 O.s.p. rozhodnutím iného orgánu alebo z neho vychádzal (§ 135 ods. 2) a neskôr príslušný orgán vyriešil rovnaké skutkové okolnosti inak. Jednoznačne možno uzavrieť, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže odôvodňovať povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR R 48/2000). Takýto záver je logický, keďže existuje množstvo právoplatne rozhodnutých vecí s rozdielnym právnym posúdením, a ak by sa takéto iné súdne rozhodnutie malo považovať za dôvod pre obnovu konania, nepochybne by došlo k narušeniu už spomenutého princípu právnej istoty. Navyše by bolo ťažko možno posúdiť, ktoré z rozdielných rozhodnutí by malo byť to správne. Preto uplatnený dôvod pre obnovu konania neobstojí. Žalovaná poukázala aj na rozpor s európskou judikatúrou a citovala dve rozhodnutia. Spomínané rozhodnutia však len všeobecne zdôrazňujú nutnosť skúmať ex officio nekalú povahu zmluvnej podmienky, to je napokon implementované aj do našej legislatívy či už v hmotnom práve prostredníctvom § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka alebo v procesnom práve v § 153 ods. 3 O.s.p. alebo § 172 ods. 9 O.s.p.. V zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. je teda na posúdení súdu ako vyhodnotí návrh na vydanie platobného rozkazu a platobný rozkaz vydá vtedy, ak má za to, že nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je to to isté, ak by súd rozsudkom žalobe vyhovel, pretože by nedospel k záveru, že prisúdené plnenie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Tento záver potom logicky vedie k ustálenej judikatúre spomínanej v predchádzajúcej časti rozsudku, že iné právne posúdenie tej istej otázky nepredstavuje dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Súd dodal, že o obdobnom návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré bolo taktiež ukončené vydaním platobného rozkazu, pričom platobný rozkaz bol vydaný dňa 3.8.2011 a žalovaný taktiež nepodal voči nemu odpor, rozhodol právoplatným uznesením Okresný súd v Prievidzi č. k. 7C 147/2011-123 dňa 30.10.2012 tak, že návrh na obnovu konania zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co 106/2013-169 zo dňa 18.3.2013. V rozhodnutí odvolacieho súdu sa uvádza, že obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu. O nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, čo zakladá dôvod obnovy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol.

Z týchto dôvodov návrhom žalovanej na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu i na povolenie obnovy konania prvostupňový súd nevyhovel.

Výrok o náhrade trov konania súd odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola neúspešná a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostáva z 2 úkonov právnej pomoci po 36,52 Eur podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a to za: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 10.12.2013, účasť na pojednávaní dňa 12.2.2014, 2x7,81 Eur režijný paušál, cestovné z A. J. do I. a späť dňa 11.2.2014 v sume 64,12 Eur, náhrada za stratu času 14x13,40 eur + 20 % DPH v sume 49,36 eur.

Celkom trovy konania predstavujú sumu 296,17 eur. Povinnosť žalovanej prisúdené trovy konania zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu vyplýva z ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu včas podala odvolanie žalovaná. Podľa jej názoru sú dané dôvody pre povolenie obnovy konania tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a), e) O.s.p.. V návrhu na obnovu konania žalovaná poukázala na judikované závery o tom, že uplatňovaná zmluvná pokuta je neprijateľná zmluvná podmienka. Tieto rozhodnutia boli vydané až po vydaní platobného rozkazu Okresného súdu Svidník č. k. 2Ro99/2011-42, a žalovaná ich nemohla objektívne použiť na svoju obranu už v pôvodnom konaní. Niet pochyb o tom, že tieto rozhodnutia sú spôsobilé pre žalovanú privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Poukázal na judikatúru SD EÚ judikujúcu povinnosť vnútroštátnych súdov vykonať kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok ex offio (najmä rozsudok C 240/98 a C 244/98 Oceáno Grupo Editorial SA a Roció Murciano Quintero a medzi Salvat Editores SA a spol., C 243/08 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Gyórfi, č. C 473/00- Cofidis SA and Jean - Louis Fredout, C 168/05 zo dňa 26.10. 2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL či ďalšie). Prvostupňový súd podľa žalovanej mal posudzovať pri vydávaní platobného rozkazu aj neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná pokuta už bola vyhlásená za neprijateľnú aj pred vydaním platobného rozkazu Okresným súdom Svidník, a to v rozsudku Krajského súdu v Prešove 18Co/136/2010 z 9.5.2011. Súd v konaní 2Ro/99/2011 nevykonal súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 172 ods.9 O.s.p.. Vydal platobný rozkaz, pričom išlo o vec zo spotrebiteľskej zmluvy a vec bola aj nesprávne zaradená do registra skráteného konania „Ro“ a nie do registra „C“. Odkazuje na čl. 7 ods. 2 Ústavy SR „O záväznosti právnych aktov EÚ a ich prednosti pred zákonmi SR“ i na čl. 6 ods. 1 „Smernice rady 93/13/EHS“, ktorého cieľ „zbaviť spotrebiteľa neprijateľných podmienok“ musí byť naplnený v rovine pravidiel verejného poriadku. Vytýka súdu prvého stupňa aj to, že nesprávne rozhodol o náhrade trov konania, pri nich mal postupovať podľa § 150 ods. 1 O.s.p.. Zdôrazňuje, že v platobnom rozkaze bol priznaný nárok z absolútne neplatnej zmluvnej pokuty, navrhuje preto rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, pretože dôvody povolenia obnovy konania neexistovali, ani neexistujú. Rozhodnutia v iných právnych veciach nie sú samé sebe dôvodom na povolenie obnovy konania. Takýto postup by bol v zásadnom rozpore s právnym poriadkom. Stotožňuje sa so súdom prvého stupňa a zdôraznil, že je na posúdení súdu ako vyhodnotí návrh na vydanie platobného rozkazu. Podľa názoru žalobcu návrh na obnovu konania nebol podaný iba z vôle žalovanej, ale niekoho iného. Poukazuje na chronológiu súdneho konania, a to pôvodného, základného i aktuálneho, a najmä na úkony realizované právnym zástupcom žalovanej. Zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie len z taxatívne vymedzených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej meškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh na obnovu konania. Odkazuje na svoje vyjadrenia pred súdom prvého stupňa. Žalovaná mala a bola povinná vyvíjať potrebnú snahu na ochranu svojich práv, najneskôr v čase uplynutia lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu, pričom jej námietkami by sa súd bol zaoberal po zrušení platobného rozkazu na nariadenom súdnom pojednávaní. Odkazuje pritom aj na závery vyplývajúce z uznesenia NS SR 2Cdo/96/2008, zdôrazňujúce to, že účastník, ktorý zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní je vylúčený aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Na účastníkovi konania je, aby sa staral o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, aby na ne aj označil dôkazy. Navrhuje rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat žalovanú k náhrade trov konania.

Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu pokiaľ konštatovali neexistenciu dôvodov na povolenie obnovy konania a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia k najzásadnejším argumentom uvádzaným navrhovateľom v odvolaní odvolací súd dodáva nasledovné:

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu a to z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva, podať návrh na obnovu konania. Pri mimoriadnych opravných prostriedkoch, rozoznávame subjektívne a objektívne podmienky prípustnosti toho - ktorého opravného prostriedku. Subjektívnu podmienku prípustnosti opravného prostriedku, predstavuje subjekt legitimovaný na uplatnenie konkrétneho opravného prostriedku. Návrh na obnovu konania môže podať ktorýkoľvek účastník pôvodného konania, prípadne jeho právny nástupca, pričom legitimáciu na podanie návrhu na obnovu konania, nemá vedľajší účastník, ani prokurátor, pokiaľ vystupoval v pôvodnom konaní. Návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť (§ 230 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci, sa žalovaná domáha povolenia obnovy konania, vedeného pred Okresným súdom Svidník pod č.k. 2Ro/99/2011, v ktorom jej platobným rozkazom pod č.k. 2Ro/99/2011-42 zo dňa 25.5.2011 súd uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu, zaplatiť žalobcovi sumu 549,62 eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 28.1.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 32,50 eur. Súčasne ju poučil, že ak nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy, uloženej mu platobným rozkazom, má možnosť v lehote 15 dní podať na súde, ktorý platobný rozkaz vydal, opravný prostriedok, ktorým je odpor proti platobnému rozkazu s tým, že súd odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia vo veci samej, alebo neoprávnenou osobou. Tiež ho poučil, že ak nepodá odpor s odôvodnením vo veci samej, nadobudne platobný rozkaz účinky právoplatného rozsudku a na jeho základe bude môcť navrhovateľ ako oprávnený, viesť exekúciu na jeho majetok. Platobný rozkaz prevzala žalovaná do vlastných rúk, dňa 8.6.2011. V dôsledku toho, že proti vydanému platobnému rozkazu nebol podaný odpor, tento sa stal dňom 24.06.2011, právoplatným. Návrh na obnovu konania podala žalovaná na Okresnom súde Svidník až dňa 7.10.2013.

Prvá subjektívna podmienka prípustnosti obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku spočívajúca v tom, že ho podal subjekt legitimovaný na uplatnenie tohto opravného prostriedku splnená je, pretože navrhovateľ obnovy konania bol účastníkom konania v procesnom postavení žalovaného v konaní, ktorého obnovy sa domáha.

Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa však nerieši otázku včasnosti podania opravného prostriedku v nadväznosti na plynutie subjektívnej trojmesečnej lehoty odvádzanej od vedomosti o dôvode obnovy tak ako je upravená v § 230 ods.1 O.s.p. citovanom v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. Dodržanie tejto lehoty nie je skutkovo zdôvodnené ani samotnou žalovanou v podanom návrhu na obnovu konania. Navrhovateľka obnovy sa „mobilizovala“ pred súdom prvého stupňa a napokon i v podanom odvolaní na zdôvodňovanie existencie skutkových dôvodov povolenia obnovy konania s tvrdenou aplikáciou ust. § 228 ods.1 písm. a),e) O.s.p. Tieto prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí aj posudzoval a z nich vyvodil záver o zamietnutí návrhu. Pri viazanosti dôvodmi podaného odvolania (§212 ods.1 O.s.p.) odvolací súd preskúmaval správnosť týchto prijatých záverov i postup súdu prvého stupňa tomu predchádzajúci.

Dôvody obnovy konania, sú taxatívne ustanovené v § 228 ods. 1 O.s.p.. Opodstatnenosť návrhu na povolenie obnovy konania navrhovateľka obnovy (žalovaná) vymedzila (tak ako je už opakovane uvedené vyššie) dôvodmi uvedenými v § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p..

Podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia, alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p., návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1, vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval, to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Dôvodom obnovy konania uvedeným v ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., je existencia

skutočností, rozhodnutí, alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať jednak podmienku, že skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohol účastník pôvodného konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska a to napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy, objektívne v čase pôvodného konania existovali, účastník z procesného hľadiska nezavinil, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť (spravidla pôjde o prípad, keď účastník o existencii skutočností, alebo dôkazov nevedel) a podmienku, že tieto sú spôsobilé, pre účastníka pôvodného konania, privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Dôvodom na obnovu konania z hľadiska ust. § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. je existencia právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora európskych spoločenstiev, resp. iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Navrhovateľka obnovy (žalovaná) v konaní podľa názoru odvolacieho súdu, nepreukázala ani jednu zo skutočností, zakladajúcich dôvod obnovy konania z hľadiska ust. § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p. a preto prvostupňový súd postupoval vecne správne, keď návrh na povolenie obnovy konania, ako nedôvodný zamietol.

Obnova konania nie je opravným prostriedkom, ktorým možno dosiahnuť nápravu nesprávnosti súdneho rozhodnutia, ktorá má pôvod v nesprávnom postupe súdu alebo je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci (s výnimkou § 228 ods. 1 písm. c/, e/ O.s.p.). Na nápravu nesprávneho rozhodnutia v takýchto prípadoch slúži odvolanie (ako riadny opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu), v tomto prípade odpor proti platobnému rozkazu, alebo dovolanie (mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu). Obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré účastníkovi objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v pôvodnom konaní, alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. Skutočnosti uvedeného charakteru, žalovaná v návrhu na obnovu konania neuvádza. V pôvodnom konaní mala možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu, v rámci ktorého mala možnosť uviesť všetky skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktorými spochybňuje nárok žalobcu. O nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, čo zakladá dôvod obnovy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol.

Navrhovateľka obnovy konania uvádza na zdôvodnenie svojho návrhu viacero rozhodnutí Súdneho dvora EÚ. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že tieto rozhodnutia sa týkajú povinnosti členských štátov Európskej únie dosiahnuť, aby povinnosti uložené Smernicou rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, boli plnené. Nevyplýva z nich, že by právoplatný platobný rozkaz, vydaný v pôvodnom konaní bol s nimi v rozpore. Z uvedeného dôvodu tu nie je ani predpoklad pre povolenie obnovy konania z hľadiska ust. § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p..

Odvolačný súd dodáva, že ani predložené rozsudky súdov Slovenskej republiky nie sú právne významné pre danú vec, keďže sudcovia Slovenskej republiky rozhodujú nezávisle v súlade s čl. 144 Ústavy SR, sú viazaní Ústavou, Ústavným zákonom, Medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2, 5/ a zákonom.

Z týchto dôvodov, odvolacie námietky žalovanej posúdil krajský súd ako nedôvodné.

Výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na odklade výkonnosti platobného rozkazu je závislý na posúdení výroku o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Ak odvolací súd konštatuje správnosť záverov súdu prvého stupňa o neexistencii dôvodov na povolenie obnovy konania, niet právneho záujmu ani na odklade vykonateľnosti platobného rozkazu. Za takéhoto stavu aj výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o nevyhovení požiadavke na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu je správny.

Nedôvodné sú aj odvolacie námietky žiadajúce aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pre rozhodovanie o náhrade trov konania.

V tejto súvislosti treba mať na zreteli to, že sa rozhodlo o náhrade trov konania súvisiacich s návrhom na obnovu konania. Nešlo o rozhodovanie o náhrade trov konania, ktoré boli judikované v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn.2Ro/99/2011. Z tohto dôvodu je potrebné aj prípadnú existenciu dôvodov pre nepriznanie náhrady trov konania posudzovať len z pohľadu skutočností rozhodujúcich pre konanie a rozhodovanie o návrhu na obnovu konania.

Podľa ust. § 150 ods.1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo zčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V citovanom ustanovení je upravená možnosť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia, ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania než vyplynú z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon však vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

Tak ako je už uvedené vyššie, tieto dôvody, ktoré by mali svedčiť výnimočnému použitiu citovaného ustanovenia o nepriznaní náhrady trov konania úspešnému účastníkovi žalovaná odvádza od tvrdeného záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o zmluvnej pokute, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie o nárokoch v platobnom rozkaze. Za stavu, keď právoplatným rozhodnutím sú účastníci i súd viazaní, akékoľvek úvahy o „nesprávnosti“ prisúdenia tohto nároku sú v danej veci neopodstatnené, a len takáto argumentácia žalovanej nemôže viesť k aplikácii ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Účastník, ktorý realizuje kroky k začatiu civilného sporového konania, akým je aj konanie o návrhu na obnovu konania, musí znášať aj dôsledky pre neho plynúce z jeho procesného neúspechu v konaní. Ak otázka hmotnoprávneho posúdenia nárokov prisúdených platobným rozkazom v štádiu rozhodovania o náhrade trov konania nie je riešiteľnou, nemôže byť ani takáto argumentácia žalovanej posúdená ako výnimočnosť veci zakladajúcej dôvod preto, aby sa žalobcovi úspešnému v konaní o návrhu na obnovu konania nepriznala náhrada trov konania. Z týchto dôvodov ani táto námietka žalovanej proti výroku o náhrade trov konania nemohla byť vyhodnotená ako dôvodná.

Preto odvolací súd podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odvolacom konaní žalovaná bola neúspešná. Žalobca úspešný v odvolacom konaní uplatnil nárok náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vyjadrenie k podanému odvolaniu. Za tento úkon právnej služby zodpovedajúc o ust. § 10 ods.1 vyhl. č. 615/2004 Z.z. mu patrí tarifná odmena vo výške 36,52 eur a náhrada tzv. režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 8,04 eur. Pretože právny zástupca žalobcu je platcom DPH podľa ust. § 18 cit. vyhl. sa zvyšuje základ DPH o sumu 8,91 eur. Takže celkom na náhrade trov odvolacieho konania bola žalobcovi prisúdená suma 53,47 eur, ktorú žalovaná zaplatí právnemu zástupcovi žalobcu na jeho účet (§ 149 ods.1 O.s.p.). Aj v odvolacom konaní sa aplikujú pri rozhodovaní o náhrade trov konania zásady vyplývajúce z ust. § 224 ods.1, § 142 ods.1, § 151 ods. 1 O.s.p..

Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasom 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.